

Studii: Facultatea de Drept „Nicolae Titulescu” a Universității din Craiova (1998); doctor în drept al Universității din Craiova (2002).

Activitate: preparator, ulterior asistent (1998-2004); lector la Catedra de Drept public, disciplina Drept penal special (2004-2009); conferențiar titular al disciplinei Drept penal special la Departamentul Drept Public și Științe Administrative al Facultății de Drept a Universității din Craiova (2009-2015); profesor titular al disciplinei Drept penal special la Departamentul Drept Public și Științe Administrative al Facultății de Drept a Universității din Craiova (din 2015).

Publicații: autor și coautor a numeroase studii de specialitate și lucrări, printre care: Infrațiuni de corupție și de serviciu (coautor, 2017); Noul Cod penal. Comentarii pe articole (coautor, 2014); Minorul – autor și victimă a infracțiunii din perspectiva noilor reglementări penale (2013); Drept penal. Partea specială (2009); Drept penal. Partea specială. Infrațiuni contra persoanei (2007); Timpul și legea penală (coautor, 2007).

IACOB, Maria-Irina

Studii: doctor în drept, Facultatea de Drept, Universitatea din Craiova (2020); Stagiul de mobilitate, Faculté de Droit, Université du Toulon, France (2015); masterat Drept privat, Facultatea de Drept, Universitatea din Craiova (2013); licență Facultatea de Drept, Universitatea din Craiova (2012); licență Facultatea de Management, Universitatea Mihai Viteazul (2011).

Activitate: executor judecătoresc, BEJ Budică-Iacob Maria Irina (din 2016); asistent universitar doctor la disciplina Drept penal special la Departamentul Drept Public și Științe Administrative al Facultății de Drept a Universității din Craiova (din 2022); executor judecătoresc stagiar, BEJ Iacob Mircea și BEJ Toader Anelin-Dan (2013-2016); consilier juridic, BEJ Iacob Mircea (2012-2013); grefier și agent procedural (2008-2012).

Publicații: Mijloace juridice civile de protecție a dreptului la demnitate, Ed. C.H. Beck, 2022; The right to reply from a measure for restoring the right to dignity to a personality right, in Perspectives of Law and Public Administration no. 2/2019, vol. II; Demnitatea ființei umane. Libertatea de exprimare. Limitele libertății de exprimare. Sistem democratic. Jurisprudență CEDO. Tratat de degradant, în volumul conferinței Joint International Conference of Doctoral Students and Post-Doctoral Researchers, Sibiu, 5-6 iunie 2015; Human Dignity in the European and International Legislations, în volumul Conferinței Journal of Arts & Sciences' (IJAS) International Conference for Social Sciences and Humanities, Paris, 13-16 aprilie 2015; Evoluția reglementării și natura juridică a dreptului la demnitate, în vol. III al Conferinței Joint International Conference of Doctoral and Post-Doctoral Researchers, Craiova, 12-13 septembrie 2014; Exercițarea dreptului la demnitate și abuzul de drept, în cadrul Conferinței Internaționale Bienale Sistemul juridic între stabilitate și reformă, Craiova, România, 20-21 martie 2015.

Ruxandra Răducanu

Maria-Irina Iacob

Drept penal. Partea specială

Caiet de seminar

Ediția 2

- revizuită și adăugită -

Editura C.H. Beck
București 2025

AVERTISMENT!

Având în vedere amploarea luată de fenomenul fotocopierii lucrărilor de specialitate, mai ales în domeniul Dreptului, atragem atenția că, potrivit art. 14 și 196 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe, dacă respectiva reproducere a fost efectuată fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de legea menționată, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare sau cu amendă. Prin *reproducere*, conform legii, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloace și sub orice formă.

Nu vă faceți părtași la distrugerea cărții!

Editura C.H. Beck este acreditată CNATDCU și este considerată editură cu prestigiu recunoscut.

Drept penal. Partea specială. Caiet de seminar
Ruxandra Răducanu, Maria-Irina Iacob

Copyright © 2023, 2025 – Editura C.H. Beck

Toate drepturile rezervate Editurii C.H. Beck
Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul scris al Editurii C.H. Beck.
Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate editurii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**RĂDUCANU, RUXANDRA**

Drept penal : partea specială : caiet de seminar / Ruxandra Răducanu, Maria-Irina Iacob. - Ed. a 2-a, reviz. și adăug. - București : Editura C.H. Beck, 2025

ISBN 978-606-18-1501-2

I. Iacob, Maria-Irina

34

Editura C.H. Beck

Bd. Iuliu Maniu nr. 7
Corp C, parter, Sector 6, București
E-mail: comenzi@beck.ro

Redactor: Oana Păun

Cuprins**Listă de abrevieri IX****Capitolul I. Infracțiuni privind autoritatea și frontiera de stat..... 1**

§1. Ultrajul.....	1
§2. Uzurparea de calități oficiale.....	4
§3. Sustragerea de sub sechestru.....	6
§4. Trecerea frauduloasă a frontierei de stat.....	7
§5. Traficul de migrați.....	9

Capitolul II. Infracțiuni contra înfăptuirii justiției..... 27

§1. Nedenunțarea.....	27
§2. Omisiunea sesizării.....	29
§3. Inducerea în eroare a organelor judiciare.....	30
§4. Favorizarea făptuitorului.....	32
§5. Tăinuirea.....	34
§6. Obstrucționarea justiției.....	35
§7. Influențarea declarațiilor.....	37
§8. Mărturia mincinoasă.....	39
§9. Răzbunarea pentru ajutorul dat justiției.....	41
§10. Sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri.....	43
§11. Compromiterea intereselor justiției.....	44
§12. Încălcarea solemnității ședinței.....	46
§13. Ultrajul judiciar.....	47
§14. Cercetarea abuzivă.....	49
§15. Supunerea la rele tratamente.....	51
§16. Tortura.....	52
§17. Represiunea nedreaptă.....	55
§18. Asistența și reprezentarea neloială.....	57
§19. Evadarea.....	58
§20. Înlesnirea evadării.....	61
§21. Nerespectarea hotărârilor judecătorești.....	63
§22. Neexecutarea sancțiunilor penale.....	65

Capitolul III. Infrațiuni de corupție și de serviciu	105
I. Infrațiuni de corupție.....	105
§1. Luarea de mită.....	105
§2. Darea de mită.....	107
§3. Traficul de influență	110
§4. Cumpărarea de influență.....	111
II. Infrațiuni de serviciu	114
§1. Delapidarea.....	114
§2. Purtarea abuzivă	115
§3. Abuzul în serviciu.....	117
§4. Neglijența în serviciu.....	120
§5. Folosirea abuzivă a funcției în scop sexual	122
§6. Uzurparea funcției.....	124
§7. Folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane.....	126
§8. Violarea secretului corespondenței.....	127
§9. Divulgarea informațiilor secrete de stat.....	131
§10. Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice	133
§11. Neglijența în păstrarea informațiilor	135
§12. Obținerea ilegală de fonduri.....	137
§13. Deturnarea de fonduri	138
§14. Infrațiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane.....	140
§15. Fapte care au produs consecințe deosebit de grave	140
Capitolul IV. Infrațiuni de fals.....	179
§1. Falsificarea de monede	179
§2. Falsificarea de titluri de credit sau instrumente de plată.....	180
§3. Falsificarea de timbre sau efecte poștale	182
§4. Punerea în circulație de valori falsificate sau dobândirea de instrumente de plată fără numerar falsificate	183
§5. Deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori.....	186
§6. Emiterea frauduloasă de monedă.....	189
§7. Falsificarea de valori străine	191
§8. Falsul material în înscrisuri oficiale.....	191

§9. Falsul intelectual.....	193
§10. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată.....	194
§11. Uzul de fals.....	196
§12. Falsificarea unei înregistrări tehnice.....	197
§13. Falsul informatic.....	198
§14. Falsul în declarații	199
§15. Falsul privind identitatea	201
Capitolul V. Infrațiuni contra siguranței publice. Infrațiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice.....	239
§1. Punerea în circulație sau conducerea unui vehicul neînmatriculat	239
§2. Conducerea unui vehicul fără permis de conducere.....	242
§3. Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe.....	245
§4. Consumul de alcool sau de alte substanțe psihoactive ulterior producerii unui accident de circulație	248
§5. Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice	251
§6. Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia	252
Capitolul VI. Infrațiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială.....	273
I. Infrațiuni contra ordinii și liniștii publice.....	273
§1. Constituirea unui grup infracțional organizat	273
§2. Tulburarea ordinii și liniștii publice.....	276
§3. Ultrajul contra bunelor moravuri	278
II. Infrațiuni contra familiei	290
§1. Bigamia.....	290
§2. Incestul	291
§3. Abandonul de familie	293
§4. Nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului	296
§5. Împiedicarea accesului la învățământul general obligatoriu.....	298

Capitolul I

Infrațiuni privind autoritatea și frontiera de stat

§1. Ultrajul

Definiție. Infrațiunea de ultraj este prevăzută și sancționată de art. 257 C.pen. și constă în:

„(1) Amenințarea săvârșită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă, lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală, lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte ori omorul săvârșite împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infrațiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(2) Săvârșirea unei infrațiuni împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori asupra bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infrațiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează faptele comise în condițiile alin. (2), dacă privesc un membru de familie al funcționarului public.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1)-(3), comise asupra unui polițist sau militar, precum și asupra personalului silvic investit cu exercițiul autorității publice, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infrațiune, ale cărei limite se majorează cu jumătate”¹.

¹ Potrivit ICCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 19 din 22 iunie 2020: „în interpretarea dispozițiilor art. 257 alin. (4) C.pen., noțiunea de «polițist» are în vedere și persoana care exercită funcția de polițist local în temeiul Legii poliției locale nr. 155/2010”.

Obiectul juridic este reprezentat de relațiile sociale care privesc respectul datorat autorității, respect care implică și respectul datorat funcționarilor publici ca reprezentanți ai autorității.

Obiectul material. Infrațiunea de ultraj nu are obiect material principal. Dacă fapta este săvârșită prin amenințare nu are nici obiect material secundar. În cazul formelor săvârșite prin infrațiuni care aduc atingere integrității corporale sau vieții, obiectul material secundar este reprezentat de corpul victimei.

Subiecții infracțiunii. Subiectul activ poate fi orice persoană responsabilă penal.

Participația penală este posibilă în orice formă.

Subiectul pasiv principal este reprezentat de instituția publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea funcționarul public, iar subiectul pasiv secundar este calificat, fiind necesar să aibă calitatea de funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat.

Latura obiectivă:

Elementul material al infracțiunii în forma simplă constă într-o acțiune de amenințare, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ori omor. În privința amenințării, legea impune ca aceasta să fie săvârșită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă. Pentru a constitui infracțiunea de ultraj, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții atașate elementului material:

- să fie comisă împotriva unui funcționar public;
- funcționarul public trebuie să îndeplinească o funcție ce implică exercițiul autorității de stat;
- funcționarul public trebuie să fie în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau fapta să fie comisă în legătură cu exercitarea acestor atribuții.

În varianta asimilată prevăzută în alin. (2), elementul material constă în oricare din infracțiunile prevăzute în partea specială a Codului penal sau într-o lege specială care trebuie să îndeplinească următoarele cerințe pentru a constitui ultraj:

- să fie comisă împotriva unui funcționar public;

- funcționarul public să îndeplinească o funcție ce implică exercițiul autorității de stat;

- să fie comisă în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Infrațiunea poate fi îndreptată și împotriva bunurilor funcționarului public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Urmarea imediată principală constă în crearea unei stări de pericol pentru autoritatea de stat. Urmarea imediată secundară este aceeași cu cea a infracțiunii prin intermediul căreia este săvârșit ultrajul.

Legătura de cauzalitate principală rezultă din materialitatea faptei. Dacă infracțiunea este săvârșită prin lovire sau alte violențe, vătămare corporală, omor, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, legătura de cauzalitate trebuie să existe și trebuie dovedită.

Latura subiectivă. Infrațiunea de ultraj se săvârșește cu intenție directă, indirectă sau praeterintenție (atunci când este săvârșită prin loviri sau vătămări cauzatoare de moarte sau prin alte infracțiuni praeterintenționate).

Tentativa și consumarea. Dacă infracțiunea prin care se comite ultrajul este comisă în forma tentată și aceasta se pedepsește, atunci se va pedepsi și ultrajul raportat la tentativă la acea infracțiune.

Infrațiunea de ultraj se consumă în momentul în care se realizează acțiunea incriminată.

Forma agravată. Potrivit dispozițiilor art. 257 alin. (4) C.pen., constituie o formă agravată a infracțiunii de ultraj faptele prevăzute în alin. (1)-(3), săvârșite asupra unui polițist sau militar, precum și asupra personalului silvic investit cu exercițiul autorității publice, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții.

Sancțiunea. Infrațiunea de ultraj prevăzută de art. 257 alin. (1) C.pen. se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infrațiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

Infrațiunea de ultraj prevăzută de art. 257 alin. (2) C.pen. se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infrațiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

Infrațiunea de ultraj prevăzută de art. 257 alin. (4) C.pen. se pedepsește cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infrațiune, ale cărei limite se majorează cu jumătate.

§2. Uzurparea de calități oficiale

Definiție. Infrațiunea de uzurpare de calități oficiale este prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 258 C.pen. și constă în:

„(1) Folosirea fără drept a unei calități oficiale care implică exercițiul autorității de stat, însoțită sau urmată de îndeplinirea vreunui act legat de acea calitate, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta funcționarului public care continuă să exercite o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, după ce a pierdut acest drept conform legii.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) au fost săvârșite de o persoană care poartă, fără drept, uniforme sau semne distinctive ale unei autorități publice, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani”.

Obiectul juridic al infracțiunii constă în relațiile sociale care privesc autoritatea de stat.

Obiectul material. Infrațiunea nu are obiect material în varianta tip și varianta asimilată. În varianta agravată, obiectul material este reprezentat de uniforma sau semnul distinctiv folosite.

Subiecții infracțiunii. **Subiectul activ** poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile generale pentru angajarea răspunderii penale.

Participația penală este posibilă în orice formă (coautorat, instigare, complicitate).

Subiectul pasiv este reprezentat, în principal de stat, și, în subsidiar, de autoritatea prejudiciată prin folosirea fără drept a calității.

Latura obiectivă:

Elementul material constă într-o acțiune de folosire a unei calități oficiale la care se adaugă îndeplinirea vreunui act legat de acea calitate.

În varianta asimilată, elementul material este reprezentat de o acțiune de folosire în continuare a unei funcții de implică exercițiul autorității de stat de către o persoană care a avut acea funcție, dar care a pierdut-o conform legii.

Îndeplinirea actului poate fi concomitentă sau imediat ulterioară folosirii calității oficiale.

În forma agravată, elementul material constă în faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) comise prin purtarea, fără drept, de uniforme sau semne distinctive ale unei autorități publice.

Atât în cazul folosirii calității oficiale, cât și în cazul purtării unor semne distinctive, pentru existența elementului material este necesar ca acțiunea incriminată să se realizeze fără drept.

Urmarea imediată a infracțiunii constă într-o stare de pericol creată pentru autoritatea de stat.

Legătura de cauzalitate rezultă din materialitatea faptei.

Latura subiectivă. Infrațiunea de uzurpare de calități oficiale se realizează, din punct de vedere subiectiv, cu intenție directă sau indirectă.

Tentativa și consumarea. Tentativa, deși posibilă, nu se pedepsește.

Infrațiunea se consumă în momentul în care se produce rezultatul cerut de lege.

Sancțiunea. Infrațiunea de uzurpare de calități oficiale prevăzută de art. 258 alin. (1) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Infracțiunea de uzurpare de calități oficiale prevăzută de art. 258 alin. (3) se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

§3. Sustragerea de sub sechestru

Definiție. Infracțiunea de sustragere de sub sechestru este prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 261 C.pen. și constă în:

„(1) Sustragerea unui bun care este legal sechestrat se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârșită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amendă”.

Obiectul juridic este reprezentat de relațiile sociale referitoare la autoritate care sunt lezate prin nerespectarea unui sechestru legal.

Obiectul material constă în bunul care este sechestrat în mod legal.

Subiecții infracțiunii. **Subiectul activ** poate fi orice persoană care este responsabilă din punct de vedere penal fără a fi necesar să îndeplinească vreo calitate. O calitate specială a subiectului activ, cum ar fi aceea de custode, atrage încadrarea faptei în forma agravată a infracțiunii.

Participația penală este posibilă în orice modalitate (coautorat, instigare sau complicitate). În cazul formei agravate, existența coautoratului impune ca participanții să aibă calitatea de custode cerută de lege autorului infracțiunii.

Subiectul pasiv este reprezentat de stat.

Latura obiectivă:

Elementul material constă într-o acțiune de sustragere.

Elementul material al infracțiunii se realizează cu condiția ca sustragerea să privească un bun legal sechestrat.

Urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru autoritatea de stat.

Legătura de cauzalitate rezultă din materialitatea faptei.

Latura subiectivă. Infracțiunea de sustragere de sub sechestru se săvârșește cu intenție directă sau indirectă.

Tentativa și consumarea. Tentativa nu este sancționată de lege. Infracțiunea se consumă în momentul în care se realizează acțiunea de sustragere.

Forme agravate. Potrivit dispozițiilor art. 261 alin. (2) C.pen., o formă agravată a infracțiunii de sustragere de sub sechestru constă în fapta săvârșită de custode.

Sancțiunea. Infracțiunea de sustragere de sub sechestru prevăzută de art. 261 alin. (1) C.pen. se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.

Infracțiunea de sustragere de sub sechestru prevăzută de art. 261 alin. (2) C.pen. se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

§4. Trecerea frauduloasă a frontierei de stat

Definiție. Infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat este prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 262 C.pen. și constă în:

„(1) Intrarea sau ieșirea din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat a României se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârșită:

a) în scopul sustragerii de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse ori a unei măsuri educative, privative de libertate;

b) de către un străin declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau de ședere în țară, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de o victimă a traficului de persoane sau de minori, nu se pedepsește”.

Obiectul juridic este reprezentat de relațiile sociale care privesc securitatea frontierei de stat a României.

Obiect material. Infrațiunea nu are obiect material.

Subiectul activ poate fi orice persoană care are capacitatea de a răspunde penal. Participația penală este posibilă în orice formă: coautorat, instigare, complicitate.

Subiectul pasiv este reprezentat de stat.

Latura obiectivă:

Elementul material constă în acțiunea de intrare sau de ieșire din țară. Pentru existența elementului material, este necesar ca acțiunea incriminată să se realizeze prin trecerea ilegală a frontierei de stat, adică trecerea frontierei să se realizeze în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

Urmarea imediată constă într-o stare de pericol pentru valoarea socială protejată de lege.

Legătura de cauzalitate rezultă din materialitatea faptei.

Latura subiectivă. Infrațiunea se comite cu intenție directă sau indirectă. În forma agravată prevăzută în alin. (2) lit. a) intenția poate fi numai directă, deoarece este calificată prin scopul sustragerii de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse ori a unei măsuri educative, privative de libertate.

Tentativa și consumarea. Tentativa se pedepsește.

Infrațiunea se consumă când se comite acțiunea ce reprezintă elementul material, moment în care se produce și urmarea imediată.

Forme agravate. Constituie infrațiune de trecere frauduloasă a frontierei de stat în formă agravată fapta săvârșită în scopul sustragerii de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse ori a unei măsuri educative, privative de libertate.

A doua formă agravată constă în fapta comisă de către un străin declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau de ședere în țară.

Cauză specială de nepedepsire. Potrivit dispozițiilor art. 262 alin. (4) C.pen. nu se pedepsește fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de o victimă a traficului de persoane sau de minori.

Sanțiunea. Infrațiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat prevăzută de art. 262 alin. (1) C.pen. se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Infrațiunea de trecere frauduloasă a frontierei de stat prevăzută de art. 262 alin. (2) C.pen. se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

§5. Traficul de migranți

Definiție. Infrațiunea de trafic de migranți este prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 263 C.pen. și constă în:

„(1) Racolarea, îndrumarea, călăuzirea, transportarea, transferarea sau adăpostirea unei persoane, în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat a României, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta a fost săvârșită;

a) în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos patrimonial;

b) prin mijloace care pun în pericol viața, integritatea sau sănătatea migrantului;

c) prin supunerea migrantului la tratamente inumane sau degradante,

pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepsește”.

Obiectul juridic este reprezentat de relațiile sociale care privesc securitatea frontierei de stat.

Obiect material. Infrațiunea nu are obiect material.

Subiectul activ poate fi orice persoană care are capacitatea de a răspunde penal. Participația penală este posibilă în orice formă: coautorat, instigare, complicitate.

Subiectul pasiv este reprezentat de stat.